

Decizia nr. 54

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice asupra contestatiei formulata de societatea X prin care se contesta masurile stabilite prin Decizia de impunere comunicata petentei prin care s-au stabilit obligatii fiscale accesorii aferente *contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati*, respectiv dobanzi si penalitati de intarziere.

Petenta considera ca decizia de impunere atacata este nula deoarece nu indeplineste conditiile prevazute la art.43 si art.85 din Codul de procedura fiscala, respectiv nu sunt respectate cerintele imperativ prevazute de lege, in sensul ca:

- nu exista numele persoanelor autorizate de organul emitent,
- nu este mentionat in mod corect modalitatea de contestare a deciziei,
- documentul considerat ca baza de impunere nu exista.

Astfel, petenta apreciaza ca in decizia de impunere, nu sunt mentionate persoanele imputernicite de organul fiscal ci exista doar niste semnaturi indescifrabile care nu demonstreaza ca decizia a fost semnata de persoane autorizate.

In aceeasi decizie de impunere se arata ca organul fiscal emitent nu a indicat corect temeiul legal in baza caruia se poate formula contestatie, considerand ca i-a fost lezat dreptul la aparare.

De asemenea, arata ca in cuprinsul deciziei de impunere atacata este indicat un document a carui numar de inregistrare si data nu exista in evidentele petentei.

Petenta concluzioneaza ca deciziei de impunere contestate ii lipsesc majoritatea elementelor pe care trebuie sa le cuprinda actul administrativ fiscal.

Mai mult, prin decizia de impunere contestata este indicata ca baza de impunere o suma eronata care nu coincide cu suma care a fost declarata prin declaratia fiscala inregistrata.

Contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, individualizata prin declaratia, a determinat stabilirea unor dobanzi si penalitati de intarziere calculate pentru perioada 26.03.2005-31.12.2005, in conformitate cu prevederile art.85 lit.c) si art.114 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Cauza supusa solutionarii este daca decizia de impunere contestata are calitatea de act administrativ fiscal si daca accesoriile calculate sunt legal datorate.

Actul administrativ fiscal atacat contine denumirea agentului fiscal emitent: (precizam ca actul atacat nu a fost emis de ANAF - Activitatea de Control Fiscal, cum eronat a mentionat petenta), este semnat de conducatorul unitatii fiscale si de seful compartimentului emitent, purtand stampila rotunda a unitatii fiscale si contine temeiul legal in baza caruia se poate formula contestatie si termenul in care se poate exercita acest drept.

Referitor la documentul in baza caruia s-a facut impunerea, in actul administrativ fiscal atacat se mentioneaza declaratia inregistrata si depusa de contribuabil pentru luna februarie 2005 prin care la "contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati" s-a declarat ca datorata o suma. Pentru aceasta suma s-au calculat dobanzi si penalitati dupa care obligatia a fost diminuata cu platile facute de petenta ramanand ca obligatie de plata o suma pentru care s-au calculat in continuare dobanzi si penalitati de intarziere pana la achitarea integrala.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.45, coroborate cu art. 115(1) si art.116(1) din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, precum si art.120(1) din O.G. nr.92/2003, republicata in data de 24.06.2004, modificat prin Legea nr. 210 din iulie 2005 si care a devenit art. 121 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, prin republicarea din data de 26.09.2005, care stipuleaza:

Art. 45:

“Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii”.

Art.115:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere”.

Art.116:

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

Art.120, prevazut in O.G. nr.92/2003, republicata in data de 24.06.2004:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Art.121, prevazut in O.G. nr.92/2003, republicata in data de 26.09.2005:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,6% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Din cele retinute rezulta ca accesoriile inscrise in decizia de impunere atacata sunt calculate corect, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

Decizia nr. 54

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice asupra contestatiei formulata de societatea X prin care se contesta masurile stabilite prin Decizia de impunere comunicata petentei prin care s-au stabilit obligatii fiscale accesorii aferente *contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati*, respectiv dobanzi si penalitati de intarziere.

Petenta considera ca decizia de impunere atacata este nula deoarece nu indeplineste conditiile prevazute la art.43 si art.85 din Codul de procedura fiscala, respectiv nu sunt respectate cerintele imperativ prevazute de lege, in sensul ca:

- nu exista numele persoanelor autorizate de organul emitent,
- nu este mentionat in mod corect modalitatea de contestare a deciziei,
- documentul considerat ca baza de impunere nu exista.

Astfel, petenta apreciaza ca in decizia de impunere, nu sunt mentionate persoanele imputernicite de organul fiscal ci exista doar niste semnaturi indescifrabile care nu demonstreaza ca decizia a fost semnata de persoane autorizate.

In aceeasi decizie de impunere se arata ca organul fiscal emitent nu a indicat corect temeiul legal in baza caruia se poate formula contestatie, considerand ca i-a fost lezat dreptul la aparare.

De asemenea, arata ca in cuprinsul deciziei de impunere atacata este indicat un document a carui numar de inregistrare si data nu exista in evidentele petentei.

Petenta concluzioneaza ca deciziei de impunere contestate ii lipsesc majoritatea elementelor pe care trebuie sa le cuprinda actul administrativ fiscal.

Mai mult, prin decizia de impunere contestata este indicata ca baza de impunere o suma eronata care nu coincide cu suma care a fost declarata prin declaratia fiscala inregistrata.

Contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, individualizata prin declaratia, a determinat stabilirea unor dobanzi si penalitati de intarziere calculate pentru perioada 26.03.2005-31.12.2005, in conformitate cu prevederile art.85 lit.c) si art.114 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Cauza supusa solutionarii este daca decizia de impunere contestata are calitatea de act administrativ fiscal si daca accesoriile calculate sunt legal datorate.

Actul administrativ fiscal atacat contine denumirea agentului fiscal emitent: (precizam ca actul atacat nu a fost emis de ANAF - Activitatea de Control Fiscal, cum eronat a mentionat petenta), este semnat de conducatorul unitatii fiscale si de seful compartimentului emitent, purtand stampila rotunda a unitatii fiscale si contine temeiul legal in baza caruia se poate formula contestatie si termenul in care se poate exercita acest drept.

Referitor la documentul in baza caruia s-a facut impunerea, in actul administrativ fiscal atacat se mentioneaza declaratia inregistrata si depusa de contribuabil pentru luna februarie 2005 prin care la "contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati" s-a declarat ca datorata o suma. Pentru aceasta suma s-au calculat dobanzi si penalitati dupa care obligatia a fost diminuata cu platile facute de petenta ramanand ca obligatie de plata o suma pentru care s-au calculat in continuare dobanzi si penalitati de intarziere pana la achitarea integrala.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.45, coroborate cu art. 115(1) si art.116(1) din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, precum si art.120(1) din O.G. nr.92/2003, republicata in data de 24.06.2004, modificat prin Legea nr. 210 din iulie 2005 si care a devenit art. 121 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, prin republicarea din data de 26.09.2005, care stipuleaza:

Art. 45:

“Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii”.

Art.115:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere”.

Art.116:

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

Art.120, prevazut in O.G. nr.92/2003, republicata in data de 24.06.2004:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Art.121, prevazut in O.G. nr.92/2003, republicata in data de 26.09.2005:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,6% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Din cele retinute rezulta ca accesoriile inscrise in decizia de impunere atacata sunt calculate corect, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

Decizia nr. 54

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice asupra contestatiei formulata de societatea X prin care se contesta masurile stabilite prin Decizia de impunere comunicata petentei prin care s-au stabilit obligatii fiscale accesorii aferente *contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati*, respectiv dobanzi si penalitati de intarziere.

Petenta considera ca decizia de impunere atacata este nula deoarece nu indeplineste conditiile prevazute la art.43 si art.85 din Codul de procedura fiscala, respectiv nu sunt respectate cerintele imperativ prevazute de lege, in sensul ca:

- nu exista numele persoanelor autorizate de organul emitent,
- nu este mentionat in mod corect modalitatea de contestare a deciziei,
- documentul considerat ca baza de impunere nu exista.

Astfel, petenta apreciaza ca in decizia de impunere, nu sunt mentionate persoanele imputernicite de organul fiscal ci exista doar niste semnaturi indescifrabile care nu demonstreaza ca decizia a fost semnata de persoane autorizate.

In aceeasi decizie de impunere se arata ca organul fiscal emitent nu a indicat corect temeiul legal in baza caruia se poate formula contestatie, considerand ca i-a fost lezat dreptul la aparare.

De asemenea, arata ca in cuprinsul deciziei de impunere atacata este indicat un document a carui numar de inregistrare si data nu exista in evidentele petentei.

Petenta concluzioneaza ca deciziei de impunere contestate ii lipsesc majoritatea elementelor pe care trebuie sa le cuprinda actul administrativ fiscal.

Mai mult, prin decizia de impunere contestata este indicata ca baza de impunere o suma eronata care nu coincide cu suma care a fost declarata prin declaratia fiscala inregistrata.

Contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, individualizata prin declaratia, a determinat stabilirea unor dobanzi si penalitati de intarziere calculate pentru perioada 26.03.2005-31.12.2005, in conformitate cu prevederile art.85 lit.c) si art.114 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Cauza supusa solutionarii este daca decizia de impunere contestata are calitatea de act administrativ fiscal si daca accesoriile calculate sunt legal datorate.

Actul administrativ fiscal atacat contine denumirea agentului fiscal emitent: (precizam ca actul atacat nu a fost emis de ANAF - Activitatea de Control Fiscal, cum eronat a mentionat petenta), este semnat de conducatorul unitatii fiscale si de seful compartimentului emitent, purtand stampila rotunda a unitatii fiscale si contine temeiul legal in baza caruia se poate formula contestatie si termenul in care se poate exercita acest drept.

Referitor la documentul in baza caruia s-a facut impunerea, in actul administrativ fiscal atacat se mentioneaza declaratia inregistrata si depusa de contribuabil pentru luna februarie 2005 prin care la "contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati" s-a declarat ca datorata o suma. Pentru aceasta suma s-au calculat dobanzi si penalitati dupa care obligatia a fost diminuata cu platile facute de petenta ramanand ca obligatie de plata o suma pentru care s-au calculat in continuare dobanzi si penalitati de intarziere pana la achitarea integrala.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.45, coroborate cu art. 115(1) si art.116(1) din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, precum si art.120(1) din O.G. nr.92/2003, republicata in data de 24.06.2004, modificat prin Legea nr. 210 din iulie 2005 si care a devenit art. 121 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, prin republicarea din data de 26.09.2005, care stipuleaza:

Art. 45:

“Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii”.

Art.115:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere”.

Art.116:

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

Art.120, prevazut in O.G. nr.92/2003, republicata in data de 24.06.2004:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Art.121, prevazut in O.G. nr.92/2003, republicata in data de 26.09.2005:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,6% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Din cele retinute rezulta ca accesoriile inscrise in decizia de impunere atacata sunt calculate corect, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

Decizia nr. 54

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice asupra contestatiei formulata de societatea X prin care se contesta masurile stabilite prin Decizia de impunere comunicata petentei prin care s-au stabilit obligatii fiscale accesorii aferente *contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati*, respectiv dobanzi si penalitati de intarziere.

Petenta considera ca decizia de impunere atacata este nula deoarece nu indeplineste conditiile prevazute la art.43 si art.85 din Codul de procedura fiscala, respectiv nu sunt respectate cerintele imperativ prevazute de lege, in sensul ca:

- nu exista numele persoanelor autorizate de organul emitent,
- nu este mentionat in mod corect modalitatea de contestare a deciziei,
- documentul considerat ca baza de impunere nu exista.

Astfel, petenta apreciaza ca in decizia de impunere, nu sunt mentionate persoanele imputernicite de organul fiscal ci exista doar niste semnaturi indescifrabile care nu demonstreaza ca decizia a fost semnata de persoane autorizate.

In aceeasi decizie de impunere se arata ca organul fiscal emitent nu a indicat corect temeiul legal in baza caruia se poate formula contestatie, considerand ca i-a fost lezat dreptul la aparare.

De asemenea, arata ca in cuprinsul deciziei de impunere atacata este indicat un document a carui numar de inregistrare si data nu exista in evidentele petentei.

Petenta concluzioneaza ca deciziei de impunere contestate ii lipsesc majoritatea elementelor pe care trebuie sa le cuprinda actul administrativ fiscal.

Mai mult, prin decizia de impunere contestata este indicata ca baza de impunere o suma eronata care nu coincide cu suma care a fost declarata prin declaratia fiscala inregistrata.

Contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, individualizata prin declaratia, a determinat stabilirea unor dobanzi si penalitati de intarziere calculate pentru perioada 26.03.2005-31.12.2005, in conformitate cu prevederile art.85 lit.c) si art.114 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Cauza supusa solutionarii este daca decizia de impunere contestata are calitatea de act administrativ fiscal si daca accesoriile calculate sunt legal datorate.

Actul administrativ fiscal atacat contine denumirea agentului fiscal emitent: (precizam ca actul atacat nu a fost emis de ANAF - Activitatea de Control Fiscal, cum eronat a mentionat petenta), este semnat de conducatorul unitatii fiscale si de seful compartimentului emitent, purtand stampila rotunda a unitatii fiscale si contine temeiul legal in baza caruia se poate formula contestatie si termenul in care se poate exercita acest drept.

Referitor la documentul in baza caruia s-a facut impunerea, in actul administrativ fiscal atacat se mentioneaza declaratia inregistrata si depusa de contribuabil pentru luna februarie 2005 prin care la "contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati" s-a declarat ca datorata o suma. Pentru aceasta suma s-au calculat dobanzi si penalitati dupa care obligatia a fost diminuata cu platile facute de petenta ramanand ca obligatie de plata o suma pentru care s-au calculat in continuare dobanzi si penalitati de intarziere pana la achitarea integrala.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.45, coroborate cu art. 115(1) si art.116(1) din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, precum si art.120(1) din O.G. nr.92/2003, republicata in data de 24.06.2004, modificat prin Legea nr. 210 din iulie 2005 si care a devenit art. 121 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, prin republicarea din data de 26.09.2005, care stipuleaza:

Art. 45:

“Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului sau la o data ulterioara mentionata in actul administrativ comunicat, potrivit legii”.

Art.115:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere”.

Art.116:

“(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

Art.120, prevazut in O.G. nr.92/2003, republicata in data de 24.06.2004:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Art.121, prevazut in O.G. nr.92/2003, republicata in data de 26.09.2005:

“(1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de 0,6% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv [...]”.

Din cele retinute rezulta ca accesoriile inscrise in decizia de impunere atacata sunt calculate corect, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

